

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 109/2015
03.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђ.Б., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Р.Д., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 1179/12 од 19.11.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 830/2014 од 30.10.2014. године, у седници већа одржаној 03.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђ.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 1179/12 од 19.11.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 830/2014 од 30.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 1179/12 од 19.11.2013. године, између осталих, окривљени Ђ.Б. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 14.03.2011. до 05.04.2012. године.

Истом пресудом применом члана 91. и 92. КЗ одузета је имовинска корист од Ђ.Б. у износу од 950,00 еура и 150,00 долара, а на основу члана 261. ЗКП-а окривљени су обавезани да суду плате трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде, док је оштећена Електродистрибуција Београд ДОО на основу члана 258. став 4. ЗКП-а упућена на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 830/2014 од 30.10.2014. године, одбијене су, као неосноване, жалба Вишег јавног тужиоца у Београду, жалба окривљеног З.К. и његовог браниоца и жалба браниоца окривљеног Ђ.Б. и потврђена је пресуда Вишег суда у Београду К 1179/12 од 19.11.2013. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Ђ.Б., адвокат Р.Д. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3. у вези члана 485. став 4. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да у односу на окривљеног Ђ.Б. укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи тако што ће окривљеног Ђ.Б. огласити кривим за кривично дело из члана 246. став 2. КЗ или тако што ће га због извршеног кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ осудити на казну затвора у краћем трајању.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП-а прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП-а, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП-а, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП-а.

Правноснажне пресуде се поднетим захтевом браниоца окривљеног Ђ.Б. побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП-а и то наводима да је током редовног кривичног поступка пред првостепеним и другостепеним судом приликом оцене околности које утичу на одмеравање врсте и висине кривичне санкције повређен закон на штету окривљеног Ђ.Б., с`обзиром да му је казна превисоко одмерена. Током поступка, по ставу одбране, није изведен нити један материјални доказ, није дат нити један исказ сведока који би упућивао на закључак да се одлуком суда у погледу овако превисоко одмерене казне постиже сврха кажњавања, односно да је иста неопходна и довољна да се њоме оствари како специјална тако и генерална превенција, при чему суд није нашао нити једну олакшавајућу околност на страни окривљеног Ђ.Б.

Врховни касациони суд налази да, мада се предметним захтевом формално указује на разлог због кога је могуће поднети захтев за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца - одредбу члана 439. тачка 3) ЗКП-а, датим образложењем се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, везано за околности од значаја за одмеравање казне, односно на одредбу члана

440. ЗКП-а, што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, те о овом делу захтева суд није могао мериторно одлучивати већ је исти одбачен као недозовљен.

Поред тога, у захтеву се наводи да је окривљени Ђ.Б. предметне радње, за које је оглашен кривим, предузимао по налогу и у корист окривљеног З.К. Активности окривљеног Ђ.Б. су се огледале само у извршавању физичких послова око узгоја биљака, тако да је суд погрешном оценом изведених доказа, погрешно утврдио да се и овај окривљени бавио сушењем, разврставањем, паковањем и продајом м. НН лицима.

Међутим, како се суштински и овим наводима у захтеву указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање - одредбу члана 440. ЗКП-а, а што није законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, Врховни касациони суд је и ове наводе захтева одбацио као недозвољене.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**